

»Idet Folketinget udtaler Ønske om *fuld* Klarhed over Forholdene vedrørende Statens Kød- og Kvægeksport og de imod Udvalget rejste Klager, og om der er berettiget Baggrund herfor, anser det en parlamentarisk Kommission*) for det bedste til fuld Udredning af saavel det juridiske som moralske Ansvar over for Tinget og Offentligheden og gaar derefter over til næste Punkt paa Dagsordenen.

Holstein fandt det ogsaa naturligt og rimeligst, at en Sag af denne Beskaffenhed blev gjort til Genstand for en parlamentarisk Kommissionsundersøgelse. Naar der var tilvejebragt saa megen Sandsynlighed for, at her var Forhold, som ikke var, som de burde være, burde Folketinget først kræve, at disse Forhold blev undersøgt til Bunds, og, naar den til Bunds gaaende Undersøgelse var afsluttet, tage Beslutning om, hvorvidt man vilde udlevere et Medlem. Man gik imidlertid den modsatte Vej, og Taleren hævdede, at Tinget dermed udleverede sig selv til Administrationen og fraskrev sig sin selvfølgelig parlamentariske Kontrolret.

Aksel Larsen (D. K.) betragtede Sagen paa lignende Maade: man burde begynde med at undersøge Eksportudvalgets Virksomhed og se, om Klagen var berettiget, men i Stedet begyndte man med »at kaste sig over vedkommende for ærekrænkende Beskyldninger«. Kommunerne kunde derfor ikke tiltræde Udvalgets Indstilling. Taleren beklagede, at Partiet heller ikke var i Stand til at stemme for den foreslaaede Dagsorden, da der formentlig maatte findes mere betryggende Former for Undersøgelse af Sagen end gennem en parlamentarisk Undersøgelseskommission.

Justitsministeren vilde anse det for ganske urimeligt, om Paastanden paa Overgang til Dagsordenen blev vedtaget. Der var efter Ministerens Mening slet ingen Tvivl om, at den bedste Maade til at faa Sagen klart belyst var »at anstille en retslig Undersøgelse, hvor Undersøgelsesdommeren ganske uafhængig af alle Partihensyn og andre fremmede Hensyn af enhver som helst Art ved Hjælp af Retsapparatet sørger for at faa Sagen oplyst til Bunds og alt klaret, saa vidt det paa nogen Maade er muligt«.

Fra *konservativ* Side havde flere Medlemmer Ordet. *Pürschel* erklærede, at de Konservative ikke paa nærværende Tidspunkt kunde stemme for Dagsordenen, fordi de var Deltagere i en efter moden Overvejelse foretagen Indstilling om Samtykke til at rejse Tiltale, og den mente de ikke burde bortfalde. Taleren havde forstaaet Ministeren saaledes, at hvis der uden for den ved Folketingsmand Thomsens Sigelse angivne Ramme for Undersøgelsen fandtes at ligge

*) Jfr. ndfr. Nr. 8.